

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

— Ze Lwowa. —

C. K. Rząd krajowy ogłosił następujący
O k ó l n i k.

Względem prywatnego. zdawania nauk Gymnazyjalnych i wyższych naukowych Wydziałów.

W skutku najwyższej uchwały z d. 2. Stycznia i 13. Lutego r. b. i stosownie do treści Dekretu wysokiej nadwornej Kommissy publicznego Oświecenia z d. 4. Kwietnia r. b. do liczby 1640 podaje się do powszechnej wiadomości dla ścisłego zachowania następujący Przepis względem prywatnego zdawania nauk gymnazyjalnych i wyższych naukowych Wydziałów.

W Lwowie d. 26. Kwietnia 1827.

August Longin Xiążę Lobkowitz,
Gubernator krajowy.

Aloizy uro. Stutterheim,
Radca nadworny.

Jan Chrzyciel uro. Pinkas,
Radca Gubernijalny.

Pr z e p i s

względem prywatnych nauk Gymnazyjalnych i materij wyższych naukowych Wydziałów.

§. 1. Prywatne uczenie się Teologii, Medycyny i Chyrurgii tak, aby z onychże w publicznym Instytucie naukowym dla osiągnięcia ważności w Państwie mającego świadectwa nauk, examen zdać można, nie jest pozwolone. Również nie będzie nikt do uczenia się umiejętności lekarskiej dla zostania Doktorem Medycyny lub Chyrurgii, dopuszczonym, któryby już pierwój jako słuchacz publiczny nauk filozoficznych nie pokończył.

§. 2. Poświęcający się naukom, a nie biorący onych w Instytucie publicznym, jako porządni słuchacze nie mogą pobierać stypendyjum, a nawet takowe tracą zaraz od początku owego półrocza, w którym opuszczą Instytut publiczny.

§. 4. Dla ważności w kraju mającej nauki prywatnej szkół gymnazyjalnych, niemniej materij filozoficznych lub jurydyczno-politycznych za obowiązkowe przepisanych i do ważnego z tychże popisu, nikt jako uczeń prywatny przypuszczonym nie będzie: a) kto u osób prywatnych, lub władz publicznych praktykuje, funkcje prywatne lub publiczne, płatne albo bezpłatne sprawuje, co tak

do osób cywilnych jak i wojskowych zastósowanem być ma. b) Zakaz ten zdawania popisów z nauki prywatnej rozciąga się także na gubernatorów, na nauczycieli prywatnych i uczących na gduziuy, aniteż żaden c) w ogólności młodzieńca za prywatnie uczącego się mianym nie będzie, jeżeli nie będzie przekonania, że do nauki jego należyte usposobieni nauczyciele są użytymi.

§. 4. Prywatnie uczący się tylko przy Uniwersytetach, Lyceach i krajowych filozoficznych Instytutach, a co do szkół Gymnazyjalnych, przy każdym publicznym Gymnazyjum, wszyscy jednak w tej tylko prowincyi, gdzie w czasie swojej prywatnej nauki przemieszkowali, ważnie examinowani być mogą.

§. 5. O pozwolenie do ważnego w kraju uczenia się filozoficznych, albo jurydyczno-politycznych za obowiązkowe przepisanych kursów, u Rządu krajowego tej prowincyi prosić i oneż wyjednać należy, gdzie się znajduje Instytut, w którym uczeń prywatny examinowanym być ma. Zaraz w tej prośbie wywieść się należy względem tego wszystkiego, co jest potrzebnem, aby przyjąć być można do kursu następującego i oraz, aby zyskać pozwolenie prywatnej nauki, w szczególności zaś wykazać potrzeba, żąd młodzieńca takowy ma swoje utrzymanie. Pozwolenie udzielane będzie zawsze tylko na jeden z dwóch pomienionych oddziałów naukowych, i tylko do pewnego oznaczonego Instytutu. Jeżeli w osobie prywatnego nauczyciela zajdzie zmiąna, o tém krajowemu Rządowi donieść i o nowe pozwolenie do prywatnego uczenia się pod dyrekcją nowego prywatnego nauczyciela prosić należy.

§. 6. Młodzież, chcąca przedmiotów gymnazyjalnych prywatnie uczyć się, i ważne otrzywać świadectwa, zgłosić się ma na początku roku szkolnego u Prefekta owego publicznego Gymnazyjum, gdzie swoje półroczne examina zdawać myśli. Czyniąc takowe zgłoszenie, wywieść się należy, jeżeli uczeń kurs gymnazyjalny dopiero zaczyna, świadectwem głównej szkoły publicznej, jako materij trzeciej głównej klasy z dobrym postępem wyuczył się, i względem przepisanego wieku; jeżeli zaś w nauce gymnazyjalnej dalej postępuje, tedy świadectwami ze wszystkich poprzednich klas gymnazyjalnych, a w obu przypadkach względem warunków do prywatnej nauki wyżej

§em. 3. postanowionych, jak dalece te ze względu na wiek onego potrzebnymi byćby mogły, dowody przywieść potrzeba, w każdym zaś razie względem swojego prywatnego nauczyciela.

§. 7. Także i prywatnie uczącym się zabronione jest zupełnie, wszelkie zбочenie od przepisanej liczby i porządku materyj naukowych, ile to examinów nastąpić mających tyczyć się, a szczególnie każde skrócenie przepisanego dla nauk czasu na mniejszą ilość lat.

(*Ciąg dalszy nastąpi.*)

— Ze Śącza d. 20. Lipca. —

Dzień 11. Lipca 1827 był dla 3go batalijonu c. k. 20go pułku piechoty liniowej, Barona Hochenegg dniem wielkiej radości, i stawił mieszkańcom król. cyrkułowego miasta rzadką wojskową uroczystość, ponieważ ten batalijon obchodził poświęcenie nowej swojej chorągwi. JWX. najprzewielebniejszy Biskup Tarnowski, Grzegorz Tomasz Ziegler, sam tego obrzędu dopełnił, i do téjże chorągwi podarował wstęgi białą i czerwoną, suto złotem przerabiane złotemi frauzłami ozdobione, mające po jednej stronie złotem sztyte początkowe litery imienia dawcy, a po drugiej godło: »Pod tym znakiem zwyciężyciela (*In hoc signo vincetis.*)

Piękna pogoda sprzyjała téj uroczystości; już o godzinie 7 1/2 rano stanął batalijon na placu w pięknej wojskowej postawie, a gdzie zebrawi się: Jego Excellencyja Zastępca Prezesa Stanów c. k. Podkomorzy i tajny Radca, tudzież W. Podkomorzy Królestw Galicyi i Lodomeryi, Jan Kauty Hrabia Stadnicki, Feldmarszałek Porucznik Dowódzca dywizyi Baron Trapp, Brygadyjer Jenerał Major Stika, c. k. Radca Gubernijalny i Starosta Cyrkułowy Gadomski ze swoją małżonką, którzy przy tym obrzędzie zwyczajny obowiązek kumów na siebie przyjęli, wszyscy c. k. urzędnicy i liczni obywatele.

Na placu wspomnianym wystawiono ołtarz; podczas mszy dawał batalijon ognia; JWX. Biskup stósownie do uroczystości miał kazanie, a dowódca batalijonu, Major Kludyjusz Franciszek de Bourcy zakończył tę uroczystość mową do wojska.

Po skończoném nabożeństwie przeciągnęło wojsko pomimo Jeneratów; wrazenie, jakie ten obrzęd wojskowo-religijny na umysłach, obecnych sprawił, długo pamiętnym zostanie.

Podczas uczy przez korpus Oficerow wyprawionej, na której nasamprzód spełniono toast za pomyślność naszego najtłaskawszego Monarchy, a potem inne, czytano poema stósownie do tego festynu ułożone.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Zjednoczone Stany Ameryki północnej.

Dziennik *National-Intelligencer* donosi z Nowego Yorku z d. 9. Lipca, że niedawno odbywały się częste narady między P. Clay, a Sprawującym interesami Brazylijskie, P. Rebello, i podano sobie nawzajem Noty; słychać, że nieporozumienia między temi Mocarstwami niebawem będą załatwione. (G. W.)

Ameryka Hiszpańska.

Gazety Angielskie zawierają z Dzienników Buenos-Ajreskich dochodzących do d. 21. Kwietnia, co następuje: W d. 7. Marca została zupełnie pobita eskadra Brazylijska pod Patagoniami; składała się z korwety Itapatica, z brygo galioty Pescadero, z galioty Constancia, i nakoniec z korwety Duguesa de Goyas o 654 ludziach zabrano trzy okręty i tylko czwarty Duguesa de Goyas uszedł, ale potem rozbił się. W téj rozprawie poległ Komendant eskadry Brazylijskiej. Tegoż samego dnia uderzyło na Admirala Brown, mającego cztery okręty, 21 nieprzyjacielskich żagli. Po długiem uporze zatopiono mu dwa okręty, ón sam został raniony, a Kapitan okrętu Independencyia, Drummond, jakoteż Porucznik Thomas, polegli.

Szósty raport od wojska zawiera bliższe szczegóły o skutkach bitwy pod Ituzaingo. Mówi ón, że szczątki wojska cesarskiego cofnęły się w okolicy Rio Pardo, wyżej San Laurent. Petkownik Bento Manuel, który nie był w bitwie d. 20 Lutego, połączył się z wojskiem w 1,000 ludzi piechoty i cokolwiek jazdy. Wszystkie składy zapasów nieprzyjacielskich, któreby dla trzy razy licniejszego wojska na dwa lata wystarczyły, zostały zniszczone. Od czasu potyczki pod Ituzaingo, wszyscy mieszkańcy z Santa Maryja aż do Tacuarumbo powrócili do domow swoich. Kraj ten obfitujący w bydło, podzielono na cztery obwody wojskowe i zarząd takowych poruczone czterem najznakomitszym obywatelom. Depesza przez Gubernatora prowincyi wschodniej Ministrowi spraw wewnętrznych nadesłana, oznajmia, że Zgromadzenie jeneralne prawowłoczne wschodniego brzegu (Banda) przyjęło jednomyślnie Konstytucyję Buenos-Ajreską. (Według listow prywatnych z Buenos-Ajres, w Gazetach Hamburgskich, Junta zebrała na wyspie Gwadalupie w d. 31. Marca ogłosiła Bandę wschodnią za wolne i niepodległe Państwo, które później połączyło się ze Związkiem nad rzeką Plata.) (G. W.)

Wielka Brytania i Irlandyja.

Dziennik *Times* z d. 12. Lipca zawiera pod

napisem: »Prywatna korespondencyja, z Paryża, w Poniedziałek d. 9. Lipca z południa, co następuje:

»W tej chwili otrzymałem następujący traktat, i właśnie tyle mam czasu, abym go przetłumaczył i dalej przestał*). Król Francuzki z wielkiem pragnieniem oczekiwał podpisu tego ważnego dokumentu; względem zwłoki w tej mierze wyraził powtórnie swoją niecierpliwość. Atoli jest to jego religijne, a nie polityczne uczucie.«

»W imię przenajświętszej i nierozdzielnej Trojcy!«

»Król Jegomość połączonych Królestw W. Brytanii i Irlandyi, Król Jegomość Francyi i Nawarry, i Cesarz Jegomość wszech Rosyji, przejęci koniecznością, położyć tamę krwawej walce, co wystawiając prowincyje Greckie i wyspy Archipelagu na wszelki nieład anarchii, handlowi Państw Europejskich codziennie nowe czyny zawady, i daje powód do rozbojów morskich, które nie tylko poddanych wysokich Stron umawiających się, o znaczne pripraviają straty, lecz także wskazują potrzebę nie miłych środków, aby dać opiekę i napaść odeprzeć — nadto Król Jegomość połączonych Królestw W. Brytanii i Irlandyi i Król Jegomość Francyi i Nawarry, ze strony Greków usilnie proszeni, aby swoje pośrednictwo u Porty Otomańskiej zanieśli, i równie tak, jak Cesarz Jegomość wszech Rosyji ożywieni życzeniem położyć koniec rozlewowi krwi i wythnać kres wszelkiemu zlewni, jakieły z ciągłego trwania takiego stauu rzeczy wypłynąć mogło; postanowili: połączyć swoje usiłowania i użycie takowych formalnym oznaczyć traktatem a to w zamiarze, by pomiędzy wojującemi Stronami przywrócić pokój, którego tak ludzkość, jakoteż sprawa pokoju Enropy wymagają. Stósownie więc do tego mianowali na swoich Pełnomocników do rozpoznania, ustanowienia i podpisania rzeczonego traktatu, mianowicie:

»Król Jegomość połączonych Królestw W. Brytanii i Irlandyi, *Right honourable* William Vice-Hrabiego Dudley, Para zjednoczonych Królestw W. Brytanii i Irlandyi, Swojego tajnego Radcę i pierwszego Sekretarza Stanu spraw zewnętrznych;

»Król Jegomość Francyi i Nawarry, Xięcia Juliusza Hr. Polignac, Para Francyi, Kawalera orderów Jego Chrześcijańskiej Mości, Jenerała

Portecznika wojsk Swoich, Kawalera W. Krzyża orderu Sardyńskiego Sgo. Maurycyusza i t. d., Swojego Posła przy Królu Jmci Angielskim;

»Zaś Cesarz Jegomość wszech Rosyji, Xięcia Krzysztofa Lieven, Jenerała piechoty, Swojego Jenerała Adjutanta, Kawalera orderów Rosyjskich, Pruskich orła czarnego i czerwonego, Hannowerskiego Gwelfów, Kominandora W. Krzyża orderu wieży i miecza, i S. Jana Jeruzolimskiego, Swojego nadzwyczajnego Posła i pełnomocnego Ministra przy Królu Jmci Angielskim;

»Ktorzy udzieliwszy sobie nawzajem swoich pełnomocnictw i takowe znalazłszy w dobrej należytej formie zgodzili się na artykuły następujące:

»Art. 1. Mocarstwa umawiające się oświadczą Porcie Otomańskiej swoje pośrednictwo w zamiarze pojednania z nią Greków.«

»Pośrednictwo takowe ofiarowane ma być owemu Mocarstwu bezpośrednio po ratyfikacyi tego traktatu, przez deklaracyją podpisaną wspólnie przez Pełnomocników połączonych Dworów w Konstantynopolu, i oraz obiedwom wojnę wiodącym stronom oznajmione będzie żądanie bezpośredniego zawieszenia broni, jako nieodzownego przedugodnego warunku do rozpoczęcia jakichbądź układow.«

»Art. 2. Ugoda mająca być w Porcie przełożona opierać się powinna na zasadach następujących: Grecy powinni uznać W. Sultana, za swojego Zwierzchnika (*Suzerain**) i w skutek tego zwierzchnictwa powinni Państwu Otomańskiemu płacić roczny haracz, którego ilość raz na zawsze za wspólną ugodą ma być oznaczona. Powinni być rządzeni przez Władze, które sami wybiorą i mianować będą, ale przy mianowaniu będzie miała W. Porta głos rozstrzygający**).«

»Aby skutecznie doskonały rozdział między osobami obudwóch narodów i zapobiedz kolizyjom, nieodzownym skutkom tak długiej walki, Grecy wnijdą w posiadanie Tureckiej własności, leżącej na stałym lądzie lub wyspach Greckich, pod warunkiem zapłacenia byłym właścicielom rocznej summy, która ma być dodana do mającego płacić się haraczowi W. Porcie, lub takowym wynagrodzena na mocy jakowej innej ugody.«

*) *Suzerain*, jest to wyraz do tego użyty; pochodzi z prawa łonnego i znaczy *Władczaika* (*Lord Paramount*).

Uwaga *Times*.

***) Do tego miejsca czyni *Gazeta Francyi* następującą uwagę: „Miejsce to nie jest w języku Angielskim jasne; niewiadomo, czyli przeto powinno znaczyć, że W. Porta ma prawo *Veto*, czyli w innym sposobie będzie miała wpływ na wybory. *Globe and Traveller* mniema, że przes to W. Porcie przynaję się *Veto*.“

*) *Gazeta Francyi* s. d. 15. wieczorem udziela przedkłada tegoż traktatu z *Times*, opuściwszy list w tym piśmie na ciele umieszczony.

Art. 3. Bliższe oznaczenia tego układu, jakoteż granic kraju na stałym lądzie i oznaczenie wysp Archipelagu, do których takowy ma być zastosowanym, ustanowione zostaną w późniejszych między wysokimi Mocarstwami układach, i obiedwoma stronami wojnę wiodącemi.

Art. 4. Mocarstwa umawiające się, biorą na siebie obowiązek, dokonywać dzieła pacyfikacyjnego Grecyi według zasad w poprzedzającym artykule wytkniętych, i swoich Reprezentantów w Konstantynopolu bez najmniejszej zwłoki ku wypełnieniu teraz podpisanego traktatu w potrzebne zaopatrzyć instrukcjami.

Art. 5. Mocarstwa umawiające się, używając tych środków, nie chcą powiększać swoich krajów, nie żądają wyłącznego wpływu, nie szukają dla swoich poddanych żadnych korzyści handlowych, jakieby poddani każdego innego narodu równym sposobem mogli otrzymać.

Art. 6. Ugody pojednania i pokoju, które między wojnę wiodącemi stronami ostatecznie do skutku przyjdą, powinny być zaręczone przez te z podpisanych Mocarstw, które osądzą za rzecz pożyteczną lub podobną przyjąć na siebie takową gwarancją. Gwarancją ta będzie przedmiotem późniejszych umów między wysokimi Mocarstwami.

Art. 7. Niniejszy traktat ma być zatwierdzony, a ratyfikacja onegoż w dwóch miesiącach lub jeżeli można wcześniej wymieniona.

Na dowód czego wzajemni Pełnomocnicy takowy traktat podpisali i pieczęci swoich herbów przyłożyli.

Dań w Londynie d. 6. Lipca 1827.

Dudley.
Polignac.
Lieven.

Dodatkowy i tajny artykuł.

W razie, gdyby Porta Otomańska pośrednictwo, które ma być przełożone w ciągu jednego miesiąca, nie przyjęła, wysokie umawiające się Strony zgodzą się na środki następujące:

1) Reprezentanci ich w Konstantynopolu oświadczą Porcie, że szkody i złe w powyższym traktacie wytknięte, jako nieoddzielne od stanu rzeczy trwającego na wschodzie od sześciu lat upłynionych, a którego ukończenie, przez środki w mocy W. Porty będące, zdaje się jeszcze zawsze być oddalone, nakazują wysokim umawiającym się Stronom konieczność, iść się bezpośrednio środków, aby zbliżyć się do Greków.

Zgodzono się, że to zbliżenie się uskutecznione zostanie tym sposobem, iż związki handlowe z Grekami rozpoczęte, tym końcem Ajencji konsularni do nich wysłani, i przez nich powin-

ni być przyjęci, jak dalece istnieją u nich władze, zdolne do utrzymania takich stosunków.

2) Gdy wśród rzeczzonego terminu jednego miesiąca, Porta w powyższym traktacie przełożonego zawieszenia broni nie przyjmie, lub gdy Grecy opierać się będą takowy wykonać, wysokie umawiające się Strony, tej z obudwóch stron wojnę wiodących, która zechce kroki nieprzyjacielskie dalej prowadzić, lub obudwom, gdy tego potrzeba wypadnie, oświadczą, że rzeczzone umawiające się Mocarstwa mają zamiar, iść się wszelkich środków, jakieby okoliczność i mądrość ich w ręce podać mogła, aby bezpośrednio skutek zawieszenia broni, którego wypełnienia sobie życzą, osiągnąć przeto, iż one, jak dalece w ich mocy będzie, każdemu spotkaniu się stron wojnę wiodących przeszkadzać będą, i wysokie umawiające się Strony stosownie do tego bezpośrednio po wyżej rzeczonym oświadczeniu, wszystkich w ich mocy będących środków ku osiągnięciu owego celu wspólnie użyją, jednakże nie dzieląc kroków nieprzyjacielskich między obiedwoma wojnę wiodącemi stronami.

Stosownie do tego wysokie umawiające się Mocarstwa, bezpośrednio po podpisaniu niniejszego dodatkowego i tajnego artykułu, przeszła Admiratowi dowodzącym ich eskadrami na morzu Lewanckiem, w niepewne wypadki instrukcję, zgodną z powyżęj wyrażeniami środkami.

3) Nakoniec, gdyby w brew wszelkiemu oczekiwaniu środki te nie były dostatecznymi skłonić W. Portę do przyjęcia uczynionych przełożeń, i: b) gdyby z drugiej strony, Grecy rzekli się warunków zastrzeżonych na ich korzyść w traktacie z dnia dzisiejszego, wszelako wysokie umawiające się Mocarstwa kończyć będą dzieło pacyfikacji na zasadach przez siebie ułożonych, i stosownie do tego upoważniają odtąd swoich Reprezentantów w Londynie, rozpoznać dalsze środki i oznaczyć takowe, jakichby się jać należało, gdyby wypadła potrzeba.

Niniejszy dodatkowy i tajny artykuł ma mieć tę samą moc i skutek, jak gdyby słowo w słowo w traktacie z dnia dzisiejszego był umieszczony.

Powinien on być ratyfikowany, i ratyfikacja w tym samym czasie, co i rzeczzonego traktatu wymieniona.

Na dowód czego wzajemni pełnomocnicy podpisali go, i przyłożyli pieczęci swoich herbów.

W Londynie dnia 6. Lipca roku zbawienia 1827.

Dudley.
Polignac.
Lieven.

Xiąże Polignac i jego pierwszy Sekretarz poselstwa, pracowali w dniu 9. Lipca w biurze spraw zewnętrznych z Lordem Dndley and Ward. Poseł Hiszpański pracował także.

Lord Holland dał w dniu 8. t. m. wielką ucztę, na którą zaproszeni byli: Margr. Lansdown, P. Kanning, Lord John Russel i t. d.

Na wyspie S. Heleny na górze l'Echelle założono uważalnią. Położenie wyspy bardzo dogod. dla postrzeżeń astronomicznych.

Gazeta rządowa Kalkucka wylicza wielką liczbę naczelników pokoleń, którzy, aby się nie poddać bertu Rossyjskiemu, lub z żalu albo niezadowolentowania uwolnić się od tegoż, uszli do Persyi, i teraz z wojskiem Perskiem walczą przeciwko Rossyi. Między temi znajduje się Alexander Mirza, syn Herakliuza, ostatniego Woeli Gruzji, dziedziczeni posiadacze Karabagu i Talisy, Hanowie Shirwanu, Shékee, Robbalu, Derbentu, Ladhoh, Ganga, Roordbahu, Kassanu, jakoteż naczelnik Lesghieru. Spory graniczne w posiadaniu prowincyi Kassau są główną przyczyną terażniejszej między Persyją a Rossyją wojny. (G. W.)

Francyja.

Rozporządzenie królewskie z dnia 8. Lipca 1828, iżby od 1. Stycznia 1828 zaprowadzono nowe odciski stępu. Zmiana dotychczasowego papieru stępowego dozwolona będzie od d. 1. Stycznia do 1. Kwietnia, a po 1. Kwietniu 1828, wyjąwszy drukowane formularze zarządu i zaczętych rejestrów, nie będą mogły być dawne stępie użyte.

Monitor zawiera Rozporządzenie król. z d. 27. Czerwca regulujące wykonanie prawa z d. 2. Maja o przysięgłych.

P. Tharin, były Biskup Strasbrński, nauczyciel młodego Xięcia Bordeaux, powrócił znowu do Paryża z podróży do południowej Francyi i miał w d. 8. posłuchanie u Króla.

Monitor umieścić obszerny artykuł, mający zamiar przez rzut oka na historiją lat przeszłych bronić terażniejsze Ministerstwo przeciwko różnym zarzutom oppozycyi. (G. W.)

Monitor odpowiada na zażalenia Kuryjera Francuzkiego, względem pozwolenia danego Egipcyanom, aby się w Toulonie we wszystkich, co się dotyczy marynarki, zawiadomili, przez zarzut: czyliż najwzyczajniejsze zasady polityki nie nauczyły rządy robić sobie sprzymierzonych pomiędzy sąsiedziami tych samych krajów, z którymi walczą się przymuszone? Zresztą był czas, w którym czytelnicy Kuryjera Francuzkiego nie liczylu Egipt pomiędzy Barbaryjskie kraje, i Francyja sądzi, iż nie popetnia rzeczy bez wnioskowania, je-

zli z jednej strony karci Algier, a z drugiej przyczynia się do oświaty Egiptu.

Gazeta Francyi mówi, że Król przybędzie do St. Omer w d. 30. Sierpnia, a nie jak inne gazety twierdziły, w d. 15. — Toż same pismo zawiera pod napisem: *Z Paryża d. 12. Lipca*, artykuł następujący: »Konstytucyjonista i Gazeta Codzienna z dnia dzisiejszego przypisują Anglii honor wynalezienia planu, który tylko do nich wyłącznie należy. Jedno z tych pism udziela Anglii protektoratu nad prowincyjami, o które Brazylja i Buenos Ayres spór wiodą, i wychwala przy tój sposobności potęgę Angielską. Drugie przypuszcza także, że prowincyje cysplatanckie dostaną się pod panowanie Anglii, i w tym zamachu uważa skutki cichego przyzwolenia Europy na powstanie osad Hiszpańskich, a oraz i za to karę. Nie chcemy iść za obudwoma temi Dziennikami w ich wnioskowanich na korzyść Anglii i szkodę Europy, lecz przestaniemy na oświadczeniu, że takowe oparte są na zupełnie fałszywych faktach. Może znajdzie się inna okoliczność do sprostowania w tój mierze błędu i przesady tychże Dzienników. (D. A.)

Niemcy.

Xiąże Thurn i Taxis umarł w d. 15. Lipca rano o godzinie 7 w zamku swoim Taxis, tchnięty apoplexyją. (D. A.)

Szwecyja i Norwegija.

W dniu 30. Czerwca odbył się w Sztokholmie chrzest Jego Królewicowskiej Mości Xięcia Uplandyi. Tegoż samego dnia Deputaeyja prowincyi Uplandyi złożyła Królowi Jmci i Następcy Tronu swoje hołdy i wyraz wdzięczności mieszkańców owęj prowincyi za nową taskę, jaką Król okazać raczył przez udzielenie tytułu: Xięcia Uplandyi, swojemu wnukowi. W d. 2. Lipca NN. Królestwo Jchność i Następcy Tronu przyjmowali z powoda narodzenia młodego Xięcia, życzenia wszystkich Urzędników, Ciała dyplomatycznego i t. d. Jęj Król. Mość Xiężna Następczyni Tronu, jakoteż młody Xiąże, są zdrowi, i od d. 3. Lipca nie wychodzą raporty o ich zdrowiu. (D. A.)

Danija.

W d. 30. Czerwca Rossyjska fregata, stojąca w zatoce Kopenhaskiej, a dniem później okręt Rossyjski przewozowy wy płynęły na morze północne. Flotta, która w d. 21. z. m. z Kronsztauu wy płynęła, jeszcze do dnia 7. Lipca nie pokazała się przed Kopenhagą. (D. A.)

Rossyja.

Gazeta *Journal de St. Petersbourg*, w dodatku nadzwyczajnym do Nru. 73., ogłosiła raport Komitetu śledczego Warszawskiego, do Jego Cesarzowickiej Mości W. Xięcia Cesarzowicza Konstantego podany, a przeznaczonego do wysledzenia w Królestwie Polskiem towarzystw tajemnych, cel polityczny mających. Po tym raporcie umieściła postanowienie Najjaśniejszego Cesarza Jmci i Króla, zwołujące Sąd sejmowy dla sądenia osób do tychże towarzystw należących. Wstęp do raportu zakończony jest temi słowy: »Obwinieni, którzy należą do Polskich prowincyj Cesarstwa, będą sądeni w Petersburgu, przez Departament kryminalny rządzącego Senatu.«

Wiadomości od wojska z Georgii.

Generał Adjutant Benkendorff II., dowiedziawszy się, że Hassan-Chan z nienajwiększym oddziałem jazdy zajmował prawy brzeg Araksu, tuż przy jednym z dogodnych brodów tej rzeki, i że nie dozwala mieszkańcom Iewego brzegu powrócić do swoich wiosek, — wyruszył d. 25. Maja z Eczmiadzintu ku Sardar-Abadowi na czele jednego batalijonu z 400 pułku strzelców, stu grenadyjerów Georgijskich, dwóch dział i 950 Kozaków.

Nazajutrz, o godzinie 5tej zrana, był już w wiosce Feuda, o werstę od Araksu. Według raportów Ormian, Hassan-Chan miał rzeczywiście znajdować się tam z swoją jazdą, 500 ludźmi piechoty i trzema działami, lecz o świcie dnia tego ustąpił i peszedł w kierunku biegu rzeki. Stosownie do zeznania tychże Ormian, wszyscy mieszkańcy mieli się tulać po górach i najmniej o 60 wiorst od brzegów Araksu.

Generał Benkendorff, chcąc przekonać się o potęgę nieprzyjaciela, wyruszył osobiście na zwiady; a zostawiwszy na lewym brzegu batalijon strzelców i działa, przeprowił się przez Araks ze 100 grenadyjerami i kozakami. Uszedłszy ze dwie wiorsty, zdobył wioskę Chan-Mamat, i rozkazał Majorowi Wierzbickiemu, Dowódcy 4go pułku Czarnomorców, ażeby z swoimi 300 ludźmi dawał baczność na nieprzyjaciela, a przychylając się do prozb jego, pozwoił mu uderzyć na Persów, którzy zbliżyli się byli w liczbie około 200; zalecił mu jednak wszelką ostrożność i nieoddalanie się zbyt daleko od całe-

go oddziału, przyczem dał rozkaz Pułkownikowi Karpowowi II., aby stał w pogotowiu z resztą kozaków.

Dowiedziawszy się, że Major Wierzbicki posunął się naprzód, polecił Karpowowi wesprzeć go. Nieprzyjaciel cofnął się ku góróm przez wioskę Kassim-Dżan, i tym sposobem wprowadził naszych w miejsca kamieniste i pomiedzi jary, gdzie, uniesiony zapalem Wierzbicki uderzył nań, i już mu był lewe skrzydło prawie całkiem przełamał, gdy w tém silny oddział ukrytej jazdy Perskiej uderzył z boku na Kozaków. Poległ Wierzbicki i sotnik Uszaków z pułku Karpowa; kozacy bronili się z zaciętością, ale pozbawieni Dowódcy, i z mniejszą nierównie siłą, musieli się cofnąć. Naciągnięcie Pułkownika Karpowa II. wstrzymało Perską pogon za kozakami, i powrócili w góry.

Oprócz dwóch wyżej wspomnianych Oficerów, straciliśmy w tej utarczce 102 kozaków, a nieprzyjaciel około 200 ludzi i 10 Oficerów; ko- nie ich dostały się w ręce nasze. (M. W.)

Wiadomości handlowe.

— Z Warszawy. —

Kurs listów zastawnych,
z d. 19. Lipca 1827.Za sto Zł. w listach zastawnych bez ach kop-
nów, białych.

Przedający żądają	Zł. 80 gr.
Kupujący ofiarują	— 80 —
Istotnie przedano po	Zł 80 do Zł. 80 gr.

Na ostatnich targach tutejszych płacono za korzec żyta Złp. od 12 do 14 i pół, i pszenicy od 17 i pół do 18, jęczmienia od 11 do 13, owsa od 10 do 10 i gr. 20 w drobnych i cząstkowych kupnachs.

— Londyn d. 13. Lipca. —

Zboż. — W opłacie wchodowej nie zaśła inna odmiana, jak tylko zniżenie o 2 szyl. cta od pszenicy. — Dzisiejszy targ nie był ożywiony, zapewne dla tego, że pora czasu dla żniw jest nader pomyslna. — Dziś widać było wiele ochoty w właścicielach zboża zagranicznego, do oclenia zboża, a to w skutek spodziewanego zniżenia ceny zboża. Zagranicznego zboża wprowadzono w tym tygodniu następującą ilość: Pszenicy 1,500, jęczmienia 3,190, owsa 12,790 korcy. (G. P.)